

سیاست کثیف

محمد حسین، مهدی عابدینی

طی چند ماه گذشته افراد مشکوکی سعی نموده اند تا مبارزه نظری جنبش را تبدیل به مسابقه فحاشی و تهمت زدن تبدیل نمایند. طی سالیان طولانی مبارزه نظری در جنبش جدای از هر نوع اختلاف و مرزبندی ها بر اساس منطق و برهان پیش برده شده و این خوانندگان و فعالین جنبش بوده اند، که قضاوت می کردند. اما با رشد جنبش کارگری و بیشتر مطرح شدن فعالین کارگری ظاهر ا عده ای ادامه این روند را مغایر با منافع خود دیده اند و راه فحاشی، تهمت زدن و حتی انگهای پلیسی زدن به انقلابیون و فعالین کارگری را در پیش گرفته اند.

از چند ماه قبل افرادی امثال شفیق و شرکایشان هر تهمتی را خواسته اند به فعالین سیاسی و کارگری نسبت دادند. آنها ابتدا به بسیاری از فعالین سیاسی تهمت هایی زدند و چنان فحاشی هایی کردند که در جنبش ما کم سابقه بوده است. آنها چشمها را بسته و دهان را باز می کنند تا هر چه که خود در خور آن هستند را به دیگران نسبت دهند. این افراد مشکوک که یک روز ایجاد تشکلهای کارگری به نیروی خود کارگران را چپ روی ارزیابی می کردند، و حالا کارشان به جایی رسیده که از ناسیونالیستها حمایت می کنند، اما به همه اینها راضی نشدند و فعالین کارگری داخل کشور را هدف گرفته اند. آنها یکی از فعالین کارگری داخل کشور را (رفیق لنا) را مورد بدترین فحاشی ها قرار داده و او را با محسن اژه ای و حزب الهی ها مقایسه کرده اند و دهها فحش و ناسزای دیگر را به او نسبت داده اند. آنها داشتن نام مستعار فعالین کارگری در داخل کشور را مورد اهانت و فحاشی قرار می دهند و خود که در خارج کشور بدون دغدغه امنیتی جولان می دهند، علنی بودن خود را به رخ دیگران می کشند. این آدمها که به هیچ گرایش و جریان سیاسی تعلق ندارند و سیال در جنبش جولان می دهند، به خود اجازه داده به هر کس که می خواهند فحاشی کنند و انگ بزنند.

در ادامه این سیاست شخصی بنام مزدک بهرامی با تهمت زدن و فحاشی به آقای ثقفی سعی در لکه دار نمودن شخصیت ایشان داشته است. این شخص بدون اینکه ذره ای منطق داشته باشد سعی در لجن پراکنی نموده و به آقای ثقفی بدترین نسبتها را داده است. واقعیت این است که ما فعالین کارگری در داخل کشور جدای از هر گونه اختلاف نظری که داشته باشیم، هرگز به خود اجازه نداده و نمی دهیم که راه تهمت زدن و دروغگویی و فحاشی را در پیش بگیریم. و اینگونه بر خوردها در ادبیات انقلابیون و فعالین کارگری جایی ندارد.

در ادامه این سیاست، مزدک بهرامی ادعا کرده که شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری توسط آقای ثقفی خریده شده و ... به شورای همکاری تشکلهای و فعالین کارگری که مجموعه ای از اکثریت تشکلهای شناخته شده و فعالین کارگری با سابقه و را دیکال جنبش می باشند، چنین تهمت زده می شود که در واقع خود را فروخته و پیرو سیاست دیگران شده اند. این تهمت چنان بی پایه بودنش مبرهن است که نیاز به پاسخ ندارد. اما همینقدر اشاره کنیم که این آدمها چنان بی پرنسیب هستند که به خود اجازه می دهند تا شناخته شده ترین و با نفوذترین فعالین رادیکال جنبش را زیر سوال برده و به آنها انگ خود فروشی بزنند.

اما ضروری است، به آنچه در پس این فحاشی ها نهفته است دقت نماییم. و اقا در پس این سیاست چه نهفته است؟ اینها می خواهند با توهین، افترا، انگ زدن و ... جو مسمومی ایجاد نمایند تا آب گل آلود شود و حقایق مخدوش گردند. آنها در هر اس از رشد رادیکالیسم در جنبش هستند و لذا سعی دارند فعالین سیاسی و کارگری را به بر خورد متقابل بکشانند و در نهایت گردو خاکی از فحاشی و ناسزا بر پا شود تا همه را غرق نماید و بدبینی حاکم گردد. اینها می خواهند به جای مبارزه نظری سالم مسابقه فحاشی را در جنبش بوجود بیاورند. در بازی فوتبال به این نوع برخورد بازی کثیف می گویند. بعضی از بازی کنان را آموزش می دهند تا حتی فحشهایی به زبان تیم خارجی فرا بگیرند و در جریان بازی زیر گوش آنها بگویند. اینکار را می کنند تا حریف را به بر خورد متقابل و در گیری و اخراج بکشانند. در عرصه سیاست این روش را سیاست کثیف می نامند. اما ما فعالین کارگری باید هوشیار باشیم تا به برخورد متقابل کشیده نشویم. البته نباید در مقابل این سیاست کثیف هم بی تفاوت باشیم، بلکه با افشای آن و طرد نمودنش

و با بی آبرو کردن بازیگرانش باید با سیاست کثیف مقابله نمود. همه کسانی که چنین تهمت ها و لجن پراکنی هایی را در سایتها و نشریاتشان می آورند آگاهانه یا نا آگاهانه آب به آسیاب مجریان سیاست کثیف می ریزند. مجریان سیاست کثیف باید بدانند که چیزی جز ننگ و نفرت از طرف فعالین کارگری را بدست نخواهند آورد.

فعالین کارگری

محمد حسین، مهدی عابدینی

شهریور ۸۷